

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је да се:

Лазар Атанацковић, начелник треће класе округа смедеревског, на основу § 70. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пензијом, која му према годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. октобра 1908. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за полицијског писара прве класе, по старом закону, среза трнавског, Михаила Илића, полицијског писара исте класе среза љубињског, по молби;

за полицијског писара прве класе начелства округа крушевачког Јевту Ђирића, полицијског писара исте класе среза јабланичког, по службеној потреби;

за полицијског писара друге класе среза деспотовачког Милана Поповића, архивара пете класе петровачког првостепеног суда;

за полицијског писара треће класе среза љубињског Василија Брачинца, полицијског писара исте класе начелства округа ужичког, по молби;

за полицијског писара треће класе среза јасеничког округа крагујевачког, Љубомира Ж. Јовановића, полицијског писара исте класе среза деспотовачког, по молби;

за полицијског писара треће класе начелства округа ужичког Владимира Живановића, полицијског писара исте класе среза јадранског, по службеној потреби;

за полицијског писара треће класе Управе вароши Београда Радомира П. Тодоровића, полицијског писара исте класе среза јасеничког, округа крагујевачког, по молби;

за полицијског писара треће класе среза јабланичког Миливоја Милосављевића, пређашњег полицијског писара;

за полицијског писара треће класе среза јадранског Славка Маринковића, правника—практиканта, и

за полицијског писара треће класе среза бело-паланачког Милосава Тешића, практиканта начелства округа крагујевачког.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. октобра 1908. године у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, решено је да се:

Сими Вучковићу, секретару треће класе начелства округа рудничког, уважи оставка коју је поднео на државну службу.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. октобра 1908. године у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета решено је, да се:

Милан Маринковић, полицијски писар треће класе начелства округа крушевачког, на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда, отпусти из државне службе.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 20. октобра, 1908. године, у Београду.

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА

у месецу августу 1908. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава и Управе града Београда у току месеца августа извршено је у Србији:

1. Убиства	56
2. Детоубиства	1
3. Нехотичних убиства	8
4. Покушаја убиства	49

5. Разбојништава	4
6. Силовања	2
7. Тешких телесних повреда	16
8. Паљевина	77
9. Опасних крађа	92
10. Злонамерних поништаја туђих ствари	20

Од изложених дела пронађено је:

Убиства	51	или	91%
Детоубиства	1	»	100%
Нехотичних убиства	8	»	100%
Покушаја убиства	45	»	91·8%
Разбојништава	3	»	75%
Силовања	2	»	100%
Тешких телесних повреда	16	»	100%
Паљевина	10	»	12·9%
Опасних крађа	33	или	35·8%
Злонамерних поништаја туђих ствари	4	»	20%

Највећи број убиства извршен је помоћу *ватреног оружја* (40), затим помоћу *оштрог* (11), помоћу *тупог* (3) и *задавливањем* (2).

Узроци са којих су ова убиства извршена леже: у *међусобној свађи* за 23 случаја, у *освети* за 15, у *домаћој расири* за 3, у *користољубљу* за 3, у *љубомори* за 3, у *одбрани имаовине* за 2, у *страху од казне* за 1 и у *неморалним побудама* за 1 случај. За пет случаја узроци су непознати.

Посматрана према местима у којима су извршена изложена убиства јављају се: у срезу јабланичком 4, у срезу зајечарском 4, у срезу косаничком 4, у срезу грочанском 3, у срезу лепеничком 3 (1 непронађено), у срезу зрачарском 2, у срезу јасеничком округа крагујевачког 2, у срезу деспотовачком 2 у срезу љубињском 2 (1 непронађено), у срезу подунавском 2 (1 непронађено), у срезу јасеничком округа смедеревског 2, у срезу добричком 2, у срезу студеничком 2, у срезу жичком 2 и по 1 у срезovima: колубарском округа београдског (непронађено), колубарском округа ваљевског, пчињском, лесковачком, власотиначком, расинском, беличком, левачком, алексиначком, бањском, моравском округа нишког, нишком, мачванском, звишском, хомољском ма

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

качерском, прокупачком, ужичком и у варошима: Ђуприји (непронађено) и Београду.

Поред ових убистава у току месеца августа пронађено је и убиство Станице удове Тодора Недељковића, из Орешковице, среза млавског, које је извршено ноћу између 17. и 18. октобра 1904. године, а које су дело извршили: Данило Илић, Сретен Недељковић, Злата жена Сретена Недељковића и Велика жена Недељка Богдановића, земљод. из Орешковице.

Једно **детоубиство** извршено је у срезу пољаничком.

Нехотична убиства извршена су у срезу песавском округа београдског 2, и по 1 у срезovima: мачванском, љубићском, орашком, заглавском, ариљском и у вароши Зајечару.

Покушаји убистава извршени су: у срезу космајском 4, у срезу јасеничком округа крагујевачког 3 (1 непронађен), у срезу расинском 3, у срезу моравском округа пожаревачког 3, у срезу посавском округа београдског 2, у срезу масуричком 2, у срезу лесковачком 2 (1 непронађен), у срезу жупском 2, у срезу млавском 2, у срезу прокупачком 2 (1 непронађен) и по 1 у срезovima: врачарском, тамнавском, гружанском, крагујевачком, неготинском, крајинском, ражањском, деспотовачком, ресавском (непронађен), моравском округа нишког, мачванском, хомољском, пожаревачком, љубићском, орашком, јасеничком округа смедеревског, бољевачком, зајечарском, добричком, косаничком, рачанском, трнавском, студеничком и у вароши Београду.

Скоро сва ова дела извршена су у међусобној свађи и освети.

Разбојништва су извршена по 1 у срезovima: кључком, звишком, бољевачком и у вароши Београду (непронађено).

Силовања су извршена по 1 у срезovima: поречком и рамском.

Тешке телесне повреде извршене су у срезу космајском 2, у срезу орашком 2 и по 1 у срезovima: пчињском, лесковачком, гружанском, поречком, крајинском, расинском, јадранском, посавотамнавском, пожаревачком, зајечарском, прокупачком и у вароши Ваљеву.

Паљеvine су извршене: у срезу подунавском 4, у срезу бољевачком 4, у срезу космајском 3, у срезу посавском округа београдског 3, у срезу масуричком 3 (све пронађене), у срезу гружанском 3, у срезу крагујевачком 3, у срезу деспотовачком 3, у срезу параћинском 3, у срезу пожаревачком 3, у срезу зајечарском 3 (1 пронађена), у срезу златиборском 3, у срезу расинском 2, у срезу темнићском 2, у срезу ресавском 2, у срезу звишком 2, у срезу рамском 2 (1 пронађена), у срезу прокупачком 2 и по 1 у срезovima: грочанском, тамнавском, посавском округа ваљевског, ваљевском, пчињском, јабланичком (пронађена), лепеничком, јасеничком округа крагујевачког (пронађена), крајинском, кључком (пронађена), копаоничком, сврљишком, јадранском, мачванском, рађевском (пронађена), хомољском, млавском (пронађена), орашком, заглавском, тимочком, добри-

чком, ужичком, црногорском, жичком, трнавском и у варошима: Нишу и Пожаревцу.

Вредност свих ових паљевина износи око 27.710 динара.

Опасне крађе извршене су: у вароши Београду 7 (3 пронађене), у срезу мачванском 5 (1 пронађена), у вароши Нишу 4 (3 пронађене), у срезу хомољском 4, у срезу бољевачком 4 (1 пронађена), у срезу грочанском 3 (1 пронађена), у срезу беличком 3 (све пронађене), у вароши Пожаревцу 3 (2 пронађене), у срезу пожаревачком 3, у срезу орашком 3 (1 пронађена), у срезу прокупачком 3, у срезу космајском 2 (обе пронађене), у срезу гружанском 2 (1 пронађена), у срезу крагујевачком 2, у срезу расинском 2 (1 пронађена), у срезу темнићском 2 (1 пронађена), у срезу алексиначком 2 (1 пронађена), у вароши Шапцу 2, у срезу подунавском 2, у срезу јасеничком округа смедеревског 2 (1 пронађена), у срезу зајечарском 2, у срезу моравичком 2 и по 1 у срезovima: посавском округа београдског (пронађена), колубарском округа београдског (пронађена), ваљевском, колубарском округа ваљевског, тамнавском (пронађена), јабланичком (пронађена), јасеничком округа крагујевачког (пронађена), неготинском, крајинском (пронађена), жупском, копаоничком, ражањском, ресавском, бањском (пронађена), моравском округа нишког (пронађена), сврљишком, јадранском, поцерском, рађевском, звишком, рамском (пронађена), моравском округа пожаревачког (пронађена), заглавском, златиборском, црногорском, драгачевском и у варошима: Ваљеву и Ђуприји (пронађена).

Вредност свих ових крађа износи око 19.980 динара.

Злонамерних поништаја туђих ствари било је: у срезу расинском 4, у срезу трстеничком 4, у срезу параћинском 3 (2 пронађена), у срезу љубићском 2, у срезу златиборском 2 и по 1 у срезovima: тамнавском, крагујевачком, хомољском (пронађен), таковском (пронађен) и орашком.

Вредност уништених ствари износи око 1.310 динара.

Поред изложених дела у току месеца августа извршено је још у Србији и 18 **самоубистава** и то: у срезу таковском 2, у срезу рачанском 2, у вароши Београду 2 и по 1 у срезovima: посавском округа ваљевског, гружанском, трстеничком, лавачком, бањском, јасеничком округа смедеревског, црногорском, трнавском, жичком, студеничком и у варошима: Ваљеву и Прокупљу.

Ова самоубиства извршена су: *вешањем* 11, *ватреним оружјем* 3, *оштрим оружјем* 2, *дављењем у води* 1, и *тровањем* 1, а узроци њиховом извршењу леже: у *дугој болести* за 5 случаја, у *душевном растројству* за 3, у *страху од казне* за 3, у *рђавом материјалном стању* за 2, у *домаћој расари* за 1 и у *напитости* за 1 случај. За три случаја узроци су непознати.

Покушаји самоубиства извршени су по 1: у срезу колубарском округа ваљевског (ватреним оружјем) и у вароши Београду (оштрим оружјем). За први случај узрок је непознат, а другом је узрок рђаво материјално стање.

Општи преглед до сада изложених дела овакав је:

Текући број	О К Р У З И																	
	Убиства	Детоубиства	Нехотична убиства	Покушаји убиства	Разбојништва	Силовања	Тешке телесне повреде	Паљеvine	Опасне крађе	Злонамерни поништаји туђих ствари	Самоубиства	Покушаји самоубиства						
1	Округ београдски	6	—	2	7	—	—	2	7	7	—	—	—					
2	« ваљевски	1	—	—	1	—	—	1	3	4	1	2	1					
3	« врањски	7	1	—	4	—	—	2	5	1	—	—	—					
4	« крагујевачки	5	—	—	5	—	—	1	8	5	1	1	—					
5	« крајински	—	—	—	2	1	1	2	2	2	—	—	—					
6	« крушевачки	1	—	—	6	—	—	1	3	5	8	1	—					
7	« моравски	5	—	—	2	—	—	—	10	7	3	1	—					
8	« нишки	4	—	—	1	—	—	—	2	9	—	1	—					
9	« пиротски	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
10	« подрински	1	—	1	1	—	—	2	3	10	—	—	—					
11	« пожаревачки	2	—	—	7	1	1	1	10	13	1	—	—					
12	« руднички	3	—	1	1	—	—	—	—	3	2	—	—					
13	« смедеревски	4	—	1	2	—	—	2	5	7	1	1	—					
14	« тимочки	4	—	2	2	1	—	1	9	7	—	—	—					
15	« топлички	7	—	—	4	—	—	1	3	3	—	1	—					
16	« ужички	1	—	1	1	—	—	—	5	2	2	3	—					
17	« чачански	4	—	—	2	—	—	—	2	3	—	3	—					
18	Управа града Београда	1	—	—	1	1	—	—	—	7	—	2	1					
	Свега:	56	1	8	49	4	2	16	77	92	20	18	2					

Из канцеларије Антропометријско - Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, 18. октобра 1908. године АБр. 1218. у Београду.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СТРУЧНИ ЦЕО

ДОКАЗ У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

(НАСТАВАК)

Последњи захтев за постојање овога основа подозрења јесте, да је неко таква оруђа или средства имао, начинио, набавио или наручио и трудио се да их набави. Разуме се, да прављење или набављање оруђа даје јачи основ него кад се до њих дошло на неки други начин. И из тога, што се неко трудио, т. ј. покушао да набави средства, добијамо овај основ подозрења, јер у таквом случају из тога покушаја изводимо закључак, да их је одиста и добавио, а из овога даље, да је извршио кривично дело. По себи се разуме да ово прављење, добављање, и т. д. мора бити у време извршења дела.

в) Трећи основ подозрења, у трећој реченици ове тачке, састоји се у томе, да се код једног лица, или у његовом обиталишту или на месту које је он определио за чување, нађу оруђа или средства која могу служити за извршење кривичног дела. Разлика између овога и претходног основа подозрења састоји се у томе, што се по претходном не тражи да та оруђа и средства морају бити нађена код једног лица, у његовом обиталишту и т. д., као што се то тражи по овој основи, али се, опет, код овога не тражи да је то лице оруђа нађена код њега начинило, набавило или наручило и набавити трудило се, јер се из простог налажења оруђа или средства закључује државина, а из тога даље да су то оруђа којима је извршено кривично дело.

Под изразом „код њега“ треба разумети, да се оруђе мора налазити у непосредној близини једног лица, а не баш и код њега самог. Под местом одређеним за чување предмета не треба разумети такво место, које је једно лице одредило само за чување тих оруђа, него и за чување других ствари.

2. Основ подозрења из т. 2 § 121 налази се у садржају писма или писмена. Кад се из садржаја каквог писма или писмена, из природног смисла његовог, а из везе с осталим околностима мора извести закључак, да је онај који је писао, учествовао у извршењу каквог кривичног дела, онда је такво писмено основ подозрења. Под „писменим сношајем“ треба разумети једно писмо сумњивог садржаја. Подозриви писмени садржај значи, да се из писмена јасно не види да је његов аутор учинилац кривичног дела, већ да се то изводи из садржаја и смисла писмена у вези с осталим околностима. Ако би писмо или писмено садржало признање, то би био основ подозрења из т. 1 § 123. Речи његовом руком написана треба тако разумети, да овамо долазе и писмена која извесно лице није баш својом руком писало, него их је други по његовој изречној вољи писао.

3. Трећа тачка § 121 садржи два основа подозрења. Први се састоји у томе, што се из покушаја да се неко наведе на извршење каквог злочина или преступа, који је одиста и извршен, изводи закључак да га је наговарач извршио, ако наговарање није успело, или да је он подстрекач ако је наговарање успело. Други основ подозрења састоји се у томе, што се из тражења савета и извешћа о средствима за извршење злочина или преступа изводи закључак, да је тај имао намере да изврши то дело, а из тога опет, да га је он и извршио.

4. Основ подозрења из т. 4 § 121 састоји се у томе, што се из намере за извршењем кривичног дела изводи закључак на стварно извршење, т. ј. кад неко покаже намеру да хоће да изврши једно кривично дело, па се оно и изврши, онда из тога закључујемо да је он то дело и извршио. Намера да се изврши какво кривично дело изводи се: а) из претње, или из усмених или писмених изјава, да се исто хоће да изврши. Претња и изјава мора имати за предмет оно кривично дело, које је одиста и извршено. Даље, претња и изјава мора бити учињена на такав начин, да о озбиљности и садржају њиховом не може бити сумње. Намера да се хоће да изврши једно кривично дело изводи се б) још и из претње каквим злом, подобним злу које је нането повређеном или оштећеном, н. пр. из претње телесном повредом код извршеног убиства. Само у овом случају онај који прети, сем овога, морао је обелоданити и јаку мржњу противу повређеног. По себи се разуме, да претња или изјава мора претходити делу, а доказна снага овога основа подозрења зависи од размака времена између претње и извршења.

5. Основ подозрења из т. 5 § 121 састоји се у томе, што се из сличности једног лица с другим, које је повређени или који сведок описао као учиниоца, изводи закључак да је то лице учинилац кривичног дела. Јер је велика реткост да су два разна лица слична у свима па и у особеним знацима, те је стога оправдан закључак, да онај, који је у свему описан као и учинилац, у ствари и јесте учинилац. Повређени или сведок мора учиниоца кривичног дела да опише по стасу, одећу, оружју или другим особеним знацима. Особени знаци односе се и на стас, одело и оружје и у опште на све остало што учиниоца нарочито разликује од осталих људи. Према томе, не би било довољно, кад би повређени казао, да је учинилац средњег раста, смеђе косе и у сељачком одећу, јер то нису особени знаци по којима би се једно лице могло разликовати од осталих. Из тога, што повређени или сведок има да опише учиниоца, изилази, да су они морали опазити само извршење кривичног дела. Према томе, не би било основа подозрења ако је сведок описао једно лице које је видео у непосредној близини места на коме је крађа извршена, и ако би оптужени у свему био сличан томе описаном лицу, ипак тај исказ сведока не би био основ подозрења против њега, јер није видео крађу, па онда није видео ни учиниоца крађе. Опис, дат од стране повређеног или сведока, мора се тачно слагати с лицем, противу кога постоји сумња да је извршило дело. Треба тражити да повређени и сведок познаду осумњичено лице кад им се покаже¹).

6. Основ подозрења из т. 6 § 121 састоји се у томе, што се из покушаја или из упражњавања која се односе на извршено или подобна кривична дела изводи закључак, да је онај, који је те покушаје или упражњавања чинио, одиста и учинилац кривичног дела које се догодило. И овај се основ подозрења изводи из намере да се изврши једно кривично дело, а та се намера опет огледа у покушајима и упражњавањима.

¹ У нашој судској пракси било је спорно питање: да ли казивање повређеног вреди као основ подозрења из т. 5 § 121 и онда кад је оно усамљено и кад више никаквих других основа против оптуженога нема? И ако овако просто и јасно питање није могло ни по чему бити спорно, ипак је Касациони Суд о њему морао доносити начелну одлуку. По тој начелној одлуци, од 9. децембра 1905. Бр. 11426, исказ повређеног и сам за себе може послужити као ближи основ подозрења из т. 5 § 121. — Ову начелну одлуку прати и једно одвојено мишљење, за које се, кад га не би било, због његове погрешности, не би могло веровати да долази од судије Касационог Суда.

По себи се разуме, да исказ оштећеног не може дати овај основ подозрења.

Под покушајем не треба овде разумети покушај у смислу кривичног законика, већ у опште сваку радњу, којом се тражи могућност за извршење једног кривичног дела. Докле се радње у којима се неко вежбао ради извршења кривичног дела морају односити или на само извршено кривично дело или на њему подобна, т. ј. истог рода кривична дела, дотле се покушај мора односити само на оно кривично дело које је касније извршено.

7. Седма тачка § 121 садржи четири основа подозрења, који се састоје у томе, што се из присуства једног лица на месту извршеног дела у времену извршења закључује, да је то лице и извршило кривично дело. Први од тих основа је непосредни, јер се непосредним доказима утврђује да једно лице било на месту извршења дела. Под местом извршења дела не треба разумети увек баш саму ону тачку на којој

је дело извршено, већ и најближу околину. Тако н. пр. ако је дело извршено у соби или башти, и једно лице у времену извршења било у соби или башти, то се има узети да овај основ подозрења постоји и ако оно није било баш на оном месту на коме је дело извршено. Односно времена закон каже, да ја неко у времену извршења дела био на месту. Под тим не треба разумети само онај моменат у коме је дело извршено, већ може бити или мало пре или мало после тога момента, па да ипак постоји овај основ подозрења. Колико пре или колико после извршења дела треба да је осумњичени виђен зависи од нахођења судије.

(наставиће се)

Д-р Бож. В. Марковић

РЕОРГАНИЗАЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ У ФРАНЦУСКОЈ

(НАСТАВАК)

Установа нове покретне полиције добра је, али њена организација није изведена како треба. Њени органи зависе од министарства унутрашњих дела, а то је незгодно, па чак и опасно, јер је министарство унутрашњих дела политичко министарство, и сасвим је природно да сви његови органи теже једном истом политичком циљу. Несумњиво је, да је поред судске потребна и политичка полиција, али оне не морају бити одвојене једна од друге. Помешати их, значи изложити опасности непопуларитета судску полицију и умножити тешкоће њеног задатка. Да би судска полиција имала успеха, она мора уживати поверење; мора се знати, да је њен једини задатак: *заштита грађана против убица и крађиваца*. Нова полиција, дакле, не треба никад да се употребљује за какве друге послове, сем за истраживање злочина и престопа. За жаљење је дуализам, који је створен тиме што је једна чисто судска установа стављена под министарство унутрашњих дела. Било би много логичније, па и практичније, да нови полицијски органи зависе од оних, који им издају наредбе. Нова полиција треба увек да ради у сагласности са истражним судијама, и зар онда није опасно, дати јој готово аутономну организацију, и поставити јој за шефа једног директора министарства унутрашњих дела. Шта гарантује, да ће нови чиновници, који не зависе од прокуратора републике, вршити увек њихове наредбе тачно и ревностно?

Говорнику је добро познато, да они који су стварали нову полицију, нису имали намеру да је потчине окружним начелницима; он, такође, зна, да су у овом смислу издате и нарочите инструкције, али он зна и то, да „факти имају своју логику“. Чим се политика умеша у једну судску истрагу, а то често бива, тешко је претпоставити да окружни начелник и Одељење Сигурности неће бити обавештени о току истраге, и да неће давати агентима инструкције и савете? То је најглавнији разлог због кога нову установу није требало стављати под ми-

нистарство унутрашњих дела. Овим је г. Гарсон у главноме завршио свој говор, после чега је узео реч г. Хонорат и изјавио:

Правосуђе треба увек да остане на своје пиједесталу; оно је створено да суди, а не да истражује злочинце. Несумњиво је, да је полиција помоћник правосуђа, али она има засебну власт; то је социјални орган, састављен из разних елемената: не само од полицијских комесара, агената, жандармерије и пољских чувара, већ и од општинских председника и њихових помоћника и агената разних грана администрације, који имају за задатак истраживање злочина, престопа и њихових извршилаца.

Каква је улога суда? То показује само његово име: да *суди људе*, да чека, да му се они доведу, да их казни. Противно г. Гарсону, г. Хонорат налази да би са гледишта праксе било штетно, кад би нове жандармеријске бригаде стојале под судском влашћу. У овом случају нови агенти обављали би обичан чиновнички посао. Али, има још једна ствар. Генерални прокуратор, прокуратор републике и истражни судија нису у свако доба у својим кабинетима, а полиција, међутим, мора бити стална, радити дању и ноћу и бити увек спремна за сваку евентуалност. Акција правосуђа умањила би се кад нова покретна полиција не би била остављена својим природним шефовима. Свој говор г. Хонорат је завршио овим речима: „Сваком треба оставити његов занат; полиција је установљена да истражује злочинце, а суд да их суди.“

За овим је узео реч познати француски криминалиста г. Хенри Жоли, и на основу статистичких података за последњих 20 год. (од 1885. до 1905.) доказао, да је у овом међувремену рад полицијских судија на репресији злочина и престопа опао; да је делатност општинских председника, њихових помоћника и пољских чувара у овом правцу остала стационарна; да су жандарми, полицијски комесари и агенти и приватни чувари показали знатан напредак, и да се број тужби и достава за ово време увећао за 105.000. Говорник на завршетку говора пледира за што распрострањенију установу приватних чувара и приватне полиције у опште, пошто и општи интерес

није ништа друго до скуп приватних интереса.

Позивајући се, на своје практично искуство, бив. прокуратор републике г. Сотре изјавио је:

Г. Гарсон је мало час поставио један апсолутан принцип, по коме би требало желети да правосуђе располаже свима елементима, који доприносе вршењу његовог задатка. Он је, у смислу овога, тражио, да правосуђе има у својим рукама, не само агенте истраге, већ и агенте који извршују казну. По мишљењу говорничком, судски органи не желе никакво овај поклон. Добро је, да судови увек буду нешто мало ван — не изнад — детективских истрага, те да не навлаче на себе сумњу пристрасности. Али ово ипак не значи, да разни полицијски органи, који обављају послове судске полиције, треба да буду потпуно независни од прокуратора републике. Напротив, желети је, да жандармеријски бригадири, полицијски комесари и агенти зависе од овога у толико, што би њихово напредовање у служби зависило и од његове оцене. Тако исто потребно је, да се приликом постављања и унапређења пољских чувара тражи мишљење и од прокуратора републике. У осталом, начин регрутovanja ових органа треба потпуно изменити и створити од њих једну полу-жандармерију.

После свега овога узео је реч г. Дриу да одговори на замерке, учињене његовом реферату.

Две су главне ствари које му се замерају: а) што је, не ценећи довољну улсгу и праву вредност жандармерије, тражио њену модификацију, б) што је тражио јединство судске и административне полиције.

Г. Дриу признаје, да жандармерија због своје службе заслужује само похвалу, и смисао његова реферата далеко је од тога да ремети њену организацију. Напротив, он налази, да она треба да остане онаква каква је данас, потчињена министру војном у свему што се односи на њену организацију, њено функционисање, командовање и надзор свију врста њене службе. Али због овога не треба ићи толико далеко и гледати у жандармерији само једну фракцију војске, јавну силу, стављену на расположе-

жење административним и судским вла-
стима за одржање јавног реда. Извесни
говорници, по мишљењу г. Дриуовом, и
сувише су увеличали ову улогу јавне
силе, свдећи готово сву улогу жандар-
мерије на патролирање и један војнички
операт, који је одређен да утиче на
масу. Жандари, као војници, нису само
један пондон полицијским агентима за
чување путева. Изгледа, да се изгубио
из вида битни и први разлог због кога
су они установљен — да у пољима врше
и судску и административну полицију.
Ова основна идеја не сме се никад гу-
бити из вида кад је реч о жандармерији.

Што се тиче друге замерке, која се
односи на цивилну полицију, г. Дриу
подсећа на практичне незгоде од пот-
пуног одвојења судске полиције од ад-
министративне, и понова тражи да се
сва снага полиције опште сигурности
сконцентрише у државне руке. Сукоби,
који данас постоје између судских и
административних власти, у овом случају
били би несумњиво мањи, јер се спо-
разум увек и пре може постићи између
представника државних власти, па ма они
припадали и разним гранама велике ад-
министрације, него између њих и иза-
браних преставника општинске власти,
који не зависе тако много од централне
власти.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Д. Ђ. Алимпић.

ВАРОШКА ЖАНДАРМЕРИЈА У ПРУСКОЈ

(СВРШЕТАК)

Шуцмани носе уза се ручне лисце
за лица која би се приликом привођења
кварту противила или покушала да беже,
а такође и пиштаљку за призивање по-
моћи у случају нужде. Кад врше уличну
службу морају још носити са собом т.зв.
контролну књигу, у коју морају забеле-
жити кад год из ма ког узрока ма и
за најкраће време напусте своју линију.
У исту књигу претпостављене старешине
(наредник, члан кварта, дежурни официр
из капетаније, капетан), који и дању и
ноћу врше надзор над уличном службом,
убележавају време и место извршене кон-
троле. Ради лакшег контролисања у сва-
ком патролном реону означена су места,
на којима се патролирајући шуцман у
одређено време може наћи. Чак су пред-
виђена и места где се у случају непо-
годе могу наћи, а тако исто и места где
могу отићи ради свршавања нужде. У
истој контролној књизи назначене су
адресе лекара, апотекара, бабица, пив-
ница и станица за указивање помоћи у
несрећним случајевима (Unfallstationen).
Даље носе једну нарочито штампану
књигу, у којој се налази списак свију
улица и где се оне налазе, све важније
адресе, план разних војњи и т. д. што
публици често треба да зна.

Одело и шуцмани и наредници доби-
јају од државе, као и све друге прина-
дљености, и за свако парче прописано
је време за које треба да служи. Што-

гове набавља нарочита комисија из фа-
брика; израду обичнијег сдела врше осу-
ђеници кројачи у казненом заводу Моа-
биту, а празничког и шињела кројачи у
вароши по конкурсеу.

О служби шуцмана у изванредним
случајима, при парадама, штрајковима и
изгредима, говорићу у засебном чланку,
а сада да завршим са приходима шуцмана.

Плата шуцмана почиње са 1400 ма-
рака¹⁾ на годину, пењући се при добром
владању сваке три године још по 100 ма-
рака до највеће плате од 1900 мар. Сем тога
имају 360 марака годишње додатка на
стан. Плата се исплађује тромесечно у-
напред.

Још при ступању у шуцманшафт шу-
цмани се обвезују да од своје плате упла-
ђују по 3 марке месечно у своју доцну
пензиону касу и $\frac{1}{2}$ марки у потпору
болесничку касу. Из прве кад се пензио-
нишу (по навршеним годинама службе
или у случају старости и изнемоглости)
уз државну пензију добијају додатак,
који у старости добро дође уз малу др-
жавну пензију (са 10. годином почиње са
40% и са навршеном 40-ом годином слу-
жбе завршује се са 80%). Из друге, бол-
лесничке касе, добијају у случају болести
бесплатно лекара, лекове и евентуално
лечење у нарочитим заводима и бањама.

Сем овога полицијски су официри при-
ликом прославе педесетогодишњице уста-
новљења шуцманшафта основали један фонд
— завештање — под називом: „*Јубиларно
завештање официра краљевског шуцман-
шафта у Берлину*“, који је богатим при-
лозима свију слојева берлинског ста-
новништва достигао толику суму, да се
од њеног интереса могу и фамилије шу-
цмана и наредника при указаној потреби
лечити у бањама и провести извесно
време на чистом ваздуху.

Сваки шуцман при добром владању
и по положеном испиту, коме претходи
шестонедељни курс, може бити унапређен
за наредника и вишег наредника. Плата
наредника почиње са 1600 и пење се са
трогодишњим повишицама од по 150 м.
до 2100 марака, а виши наредник има од
2100 до 2400 марака — поред станарине
у 360 м. годишње.

Наредници су у кварту од исте онакве
важности, као што су наредници у чети.
Они врше многе канцелариске послове,
предузимају разне ревизије, заступају
старешине квартава кад су ови ван кан-
целарије и воде надзор над уличном
службом шуцмана.

Поред медаље којом владалац одли-
кује шуцмане и нареднике за изванредне
услуге и непорочну службу и управнику
полиције стоји на расположење један фонд,
из кога може добро новчано наградити
оне, који се у чему особито одликују.

За *полицијске официре* траже се ове
квалификације: да су навршили 24., а
нису још прешли 30. годину живота; да
су велики најмање 1.71 м.; ако нису
активни официри морају бити резервни
официри, да имају положену матуру или
одговарајућу вишу школу и да имају
лепо понашање.

¹⁾ 1 марка вред ипросечно 1.25 лан.

Уз молбу за пријем, коју подносе шефу
полиције, морају приложити: опширан
животопис, школску сведоцбу, војничку
исправу, уверење службеног лекара о
потпуној телесној употребљивости за егзе-
кутивну службу, часну писмену изјаву
има ли дугова или не, писмен доказ да
ће од ступања у службу па за две го-
дине имати најмање 1800 м. годишњег
прихода и на послетку именовање неко-
лико виђенијих личности, који кандидата
лично познају и у стању су да даду
поуздане податке о њему и његовим по-
родичним односима.

Приликом предаје молбе јављају се
лично шефу полиције, диригенту I оде-
љења (који има шуцманшафт под собом)
и команданту шуцманшафта.

Ако је све у реду, онда се нотирају
у листу кандидата и по указаној потреби
позивају се на приправну службу, која
траје око 18 месеци, за које време раде
при разним одељењима полицијског пре-
зидиума и код квартава. По том полажу
испит и који га положи постављају се
најпре за привременог поручника (Inter-
mistischen Polizei — Leutnant).

Полицијски поручници имају од 2700
до 4200 марака год. плате и 590 м. до-
датка на стан; полицијски капетани имају
3600—5000 м., 2000 м. додатка за коња
и 900 на стан; полиц. мајори имају
4800—6000 м., 2200 м. додатка на коња
и 900 марака додатка за стан; пуковник
има 6—8000 м. плате, бесплатан стан у
президиуму, 1200 м. додатка за положај
и два службена коња, који се хране о
држ. трошку.

По још у овој години биће повишена
плата свима државним чиновницима, па
и полицијским.

Да напоменем још да једном при бер-
линској полицији наименовани егзеку-
тивни чиновници остају доживотно при
њој, дакле не могу се преместити у уну-
трашњост.

Командант шуцманшафта је непосредно
потчињен полиц. президенту. Он може
казнити шуцмане само опоменом, а уку-
ром, новчано (до једномесечне плате) и
затвором (до 8 дана) кажњава по његову
предлогу президент. Отпустом кажњава
само дисциплински суд, састављен из
виших полиц. чиновника.

На тај начин нема оног по службене
интересе штетног дуализма, већ је све
усредсређено у рукама једнога лица —
шефа полиције. Тако је то свуда и код
других полицијских власти по унутра-
шњости.

Услед тога што се на избор полициј-
ских органа, као и на њихово васпитање
полаже велика пажња, што се при вршењу
службе руководе само интересима исте,
што су учтиви и склони да публици буду
увек на услузи, што су у датим момен-
тима одлучни и умешни, што су у служби
стални и независни ни од каквих спољних
утицаја и т. д. униформисана полиција
у Пруској у првом реду, а за тим и у
целој Немачкој ужива веома леп глас
како у земљи, тако и на страни.

Жив. А. Лазич

ПРИМЕНА ТЕЛЕГРАФА И ТЕЛЕФОНА У БРИСЕЛСКОЈ ПОЛИЦИЈИ

Примена телефона у полицији дала је и даје лепе резултате, само је она имала два недостатка. Први је недостатак у томе, што је телефоном немогуће саопштавати и ствари тајнога карактера, а други у томе, што се преко њега не могу давати и наредбе од важности, јер се нема доказа, да су оне и издате. Прва негода избегнута је тиме што је поготову у свима уређеним полицијама употребљен поред телефона и микрофон, а друга тиме, што је у неколико већих полиција, као у Берлину и Брислу уведена телеграфска служба специјално за полицију. На први поглед чини се човеку, да увођење специјалне телефонске и телеграфске службе у полицијама много стаје и да је тешко уредити правилну службу, службу, која треба да да добре резултате. Но када се мало боље загледа у саму ствар, види се, да овакве организације не стају много, нарочито полиције у великим градовима и, да су услуге, које дају полицији у великим градовима од неоцењиве користи, јер је омогућено брзо централизовање свију полицијских органа на местима, где је потребна њихова брза били интервенција било помоћ. Ја ћу се у овоме чланчићу, потруди да дам читаоцима бар једну малу сличицу о организацији телефонске и телеграфске службе у бриселској полицији.

а. Телефонска служба. Све полицијске дивизије и поддивизије у Брислу и предграђима, одељење полиције за странце, одељење за пријаву становништва, одељење судске полиције, а и судска палата и жандармерија везане су међусобно микрофоном, а могу се служити и градским телефоном. За микрофонску службу извршена је централизација, јер се централа налази у дирекцији полиције. У обичним приликама сва се ова одељења служе телефоном, а иначе микрофоном. Апарати како телефони тако и микрофонски налазе се у кацеларијама, у којима раде специјални агенти. За неколико одељења, која су у већем контакту с публиком, направљена су у телефонској и телеграфској соби нарочита стаклена врата, којима се чини, да се и најјаснији глас не може чути изван ње.

б. Телеграфска служба. Поред телефона и микрофона у свима полицијским дивизијама и одељењима, која мало час споменух, има и телеграфа. Апарати су Морзовог система и у свима полицијским дивизијама налазе се по два, како би се могло у случају нефункционисања једнога послужити другим. Телеграфска служба, као и телефонска, централизована је. Ова централизација је извршена тако, да се у дирекцији полиције налази централно одељење, из кога се може у исти мах телеграфисати свима полицијским одељењима, а и примати, депеше из свију одељења. Све телеграфске наредбе, који потичу од дирекције полиције, а и сви извештаји, који се приме ма од кога одељења, уводе се у

нарочити регистар, са тачним назначењем дана и часа када су издате или примљене. Да би служба у централи текла без прекида, у њој се налази или шеф или један од његова два помоћника, а поред њих увек и по један специјални агент из полиције странаца. Служба се врши и дању и ноћу, без прекида. Шеф телеграфског и телефонског одељења, а и његови помоћници, уједно су вешти механичари и са њиховом сарадњом и извршена је целокупна инсталација телеграфске и телефонске мреже за бриселску полицију, а они уједно имају дужност, да све што би сметало правилном функционисању било телеграфу било телефону, уклоне.

Сада настаје једно питање: па добро, ко врши службу телеграфиста у полицијским дивизијама и разним одељењима; и, да ли су велике награде, које се дају телеграфистима? Не, ту службу врше специјални агенти поред осталих послова — даље сами полицијски органи — и за ову службу немају никаквих нарочитих додатака. Да би специјални агенти могли ову дужност да врше, шеф телеграфског и телефонског одељења мора полицијским агентима, који се спремају за специјалне агенте давати нарочите курсеве и они на испитима, које положи, кад хоће да добију ранг специјалних агената, морају показати, да имају најважније основне појмове о телеграфији и телефонији, а уједно морају правилно и слати и примати депеше.

Када се има на уму, да целокупна инсталација телеграфска и телефонска бриселску полицију није стала више од дванаест хиљада динара и да одржање апарата и ситније оправке не стају годишње више од хиљаду динара, онда се јасно види, да је она успела, да по јевтину цену развије што плоднији рад како на пољу одржања реда, тако и на пољу заштите личне и имовне безбедности својих грађана.

С. Д. Т.

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I

Суд општине косточачке, актом својим Бр. 1165, пита:

1. У овој општини постоји мајдан мрког угља, на коме ради око 50—60 сталних радника сваког дана.

За све своје раднике има мајдан и своју бараку, коју издаје под закуп.

Поред ових радника, долазе многи из околних села и из даљих места па и они добивају ту јела, пића и све што треба, па и варошани чине излете сваког дана, ради увесељења.

Суд пита: Има ли права ова барка да издаје храну, пиће и друге потребе и лицима, која не раде на мајдану, и ако нема онда може ли суд казнити закупца бараке, јер се штете општински интереси, кад општина има своју зграду у даљини од пола километра.

2. На овом мајдану, који је на обали дунавској, а доста удаљен од Главне Царинарнице Дубровичке, Царинарница је одредила једног финансиског наредника, са још 2 од ових војника финансиских, који стално седе у Костолцу на мајдану. У погледу полицијском, мајдан стоји под надзором ово општинског суда, јер нема комесара, и кад ти финансиски наредници и војници учине иступно дело, из III части крив. закона, за чије је извиђање надлежан општински суд, онда, ко је надлежан да их суди, и може ли их суд позивати непосредно или преко царинарнице којој припадају. И, ако их суд има права да позива па неће позиву даследују, треба ли суду чинити као и са осталим грађанима за не долазак на позив или не? Свакако је потребно знати којој власти припадају, јер они чине многе неуспутности, па кад им се то помене, они одговарају да суд није никаква власт за њих.

Моли се уредништво за објашњење у наредном броју, јер је питање под 2. хитно, пошто баш сада постоји предмет за дело из § 357. крив. закона.

— На ова питања одговарамо:

1. По члану 68. тачке е. рударског закона, повластичари рудника могу подизати бараке и гостионице искључиво за снабдевање свога персонала и радника храном и осталим потребама, и без права да при продаји рачунају какву занатску добит за себе.

Према овоме, те бараке и гостионице не могу издавати храну и пиће другима, нити их примати на преноћиште, ако уз то још немају дозволу по уредби о механама и кафанама.

Ако, дакле, немају ову последњу дозволу, а обављају послове механисања и кафанисања, онда дотичног држаоца треба оптужити надлежној полицијској власти, пошто општински суд није надлежан за извиђање и изрицање казне по уредби механској; и

2. По § 4. а. полицијске уредбе, општински судови извиђају и суде све кривице из III части кривичног закона, учињене на територији њихове надлежности и према свима лицима, сем случајева § 23. полиц. уредбе, у колико је реч о страним посланицима и војницима сталнога кадра док су у касарни § 24. поменутој уредбе.

Како финансијски стражари нису војници ни по своме устројству чл. 253—261. царинског закона, ни иначе, јер им је расписом г. Министра Финансија од 15. фебруара 1905. г. ЦБр. 3016, признато чак и право гласања као и другим грађанима, нити се могу сматрати да су у касарни, те да би били заштићени § 24. полиц. уредбе, онда је општински суд надлежан за извиђај и пресуђење свију иступних кривица, које они учине.

Позивање њихово у судницу врши се преко надлежних царинарница, а не непосредно, јер су њихове дужности такве природе, да се не могу остављати без заменика ни једнога тренутка.

Ако царинарница не би упутила кога свога финансија у одређено време, пошто

јој се у акту објасни зашто се он позива, онда се преко своје претпостављене власти треба жалити, и она ће издејствовати, где треба, да се он упути.

II

Деловођа општине в. крчмарске пита: „У атару ове општине налазе се непокретна имања—земаља, појединих странаца из околине, на која се задужују порезом и осталим прирезима по распореду пореза бр. 6.

Ови се порески обвезници слабо, а можда поједини и никако не одазивају свом позиву, и порезу не плаћају, ма да их општински суд преко дотичне њихове општине преко године по неколико пута позива, да своју задужену порезу измире.

Да би општински суд постигао повољан резултат у наплати пореза, и избегао сваку одговорност, тражио је актом својим Бр. 999 да општина јарушичка на потпис овог акта саопшти оним пореским обвезницима из своје општине, да своју порезу за раније и текућу годину овом суду до 8. септембра текуће године измире, иначе, да приме знању, да ће им суд на дан 8. истог месеца среством јавне лицитације издати непокретна имања под једногодишњи закуп за 1907. г. и на тај начин њихову порезу наплатити, пошто друга срества и могућности нема, а пореза прелази из године у годину, те ће једног дана по чл. 126. зак. о непосредном порезу да застари.

Пошто је општина јарушичка са своје стране учинила све што је била дужна учинити, и ова општина имала при руци акт извршеног саопштења, то је на дан 8. септембра текуће године издала под закуп она имања и оних дужника, који дугују порезу сем текуће и за раније год. а саопштено им је, да ће им се овога дана имање издати под закуп, и на овај начин суд је од појединих порезу наплатио.

У овом друштву неуредних платиша, нашло се је и једно лице из Гор. Јарушице, коме је суд на његово тражење, а на сам дан лицитације, дао почека до 14. истог месеца, с тим, да до тог дана своју порезу још од 1904. године напред измири, у противном, ако по свом обећању то не учини, да му суд изда имање под једно-годишњи закуп за 1909. годину и, на дан 14. септембра текуће године тако је и било, пошто дужно лице није испунило своју дужност нити обећану реч.

Кад је суд издао ово имање под закуп и уступио га на протоколу лицитације понуђачу највеће цене, и од овог новац примио па дужника порезом одужио по пореским књигама, онда овај подноси једну жалбу начелнику среза лепеничког, а другу пореском одељењу среза лепеничког, наводећи: да је ова радња неправилна и да је треба повиштити.

По првој жалби начелник срески позивајући се на члан 33. зак. о уређењу округа и срезова ништи ову радњу општинског суда, задржавајући је од извршења, и упозоравајући општински суд на прописе § 466., 475. и 477. грађанског по-

ступка, где се говори како се пописи и продаје врше, а за извршење пресуда или решења по грађанским парницама, а ни речи нема о наплати пореза.

По другој поднетој жалби, пореско одељење среза лепеничког одбија жалбоца, да му не може дати задовољења, и да је радња овог суда потпуно правилна и саобразна члану 105. и став 4. члан 107. закона о непосредном порезу, са којим се мишљењем и сам слажем.

Моли се уредништво за објашњење:

Да ли је ова радња општинског суда и мишљење пореског одељења тачно и на закону основано, или одлука среског начелника, којом задржава овакве радње општинског суда од извршења, и ако је одлука начелника среског правилна, онда ко је за ово одговоран, и шта даље може бити, кад је лицитант новац општини положио, и овај употребљен на одужење дужникове порезе, а општина му дала овлашћење, да је он као закупца господар истог имања за 1909. год. и данас по никоју цену не пристаје да му се новац натраг врати, већ имање тражи?

— На ово питање одговарамо.

По члану 33. закона о уређењу округа и срезова, срески начелници могу обустављати одлуке општинских управних власти, кадгод су ове или у опште ненадлежно дејствовале, или кад су премашиле границе своје надлежности, а за оцену ових одлука, нису, међутим, надлежне које друге власти.

У овом конкретном случају, који потиче из примене чл. 107. закона о порезу, начелник срески у опште није био надлежан да цени поступак и рад општинског суда, него надлежно пореско одељење, у смислу чл. 105. поменутог закона и чл. 42. пословника за Пореску Управу.

Кад је начелник срески противно поменути законским одредбама ипак ушао у оцену рада општинског суда и задржао га од извршења, онда нека се суд жали вишој власти, па ће она ову одлуку поништити као незакониту.

Ово је потребно само с тога, да се укаже дужносно поштовање одлуци старије власти, макар она била и незаконита, јер би се простим игнорисањем њеним крњио углед власти.

Како је, међутим, одељење као надлежно одобрило издавања имања под закуп, то нека суд одржи и даље стање, које је створено закупом, пошто се оно не може мењати без пристанка закупца.

III

Суд општине гуњатске актом Бр. 1662, пита, како ће се наплаћивати болнички трошак.

Како је на слично питање опширно одговорено у бр. 7. Полицијског Гласника за ову годину под I, то га упућујемо да тамо нађе тражени одговор.

Нарочито ту скрећемо пажњу, да се у овом случају треба да користи расписом од 22. октобра 1898. г. Обр. 10205.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ОГЛАШЕН ЗА ХАЈДУКА

Васа Вучетић, тежак из Мирнице, среза косаничког, 25. јуна 1905. год. убио је из револвера на ливади у Белогошу, Милицова Филиповића из Белогоша, па се затим одметнуо од власти у намери да чина крив. дела.

Затим у друштву са Тасом Симићем, из Мирнице 5. августа 1908. год. убио је из пушке Милана Радосављевића, из Мирнице.

Начелство окр. топличког објавом својом од 13. септ. тек. год. Бр. 7093 позвало је Васу, да се у року од 20 дана преда полицијској власти или првост. суду, али Васа ни до данас то није учинио, већ и даље у одметништву врши кривична дела.

С тога начелство окр. топличког на основу чл. 10. и 12. зак. о јавној безбедности решењем својим од данашњег Бр. 7902. огласило Васу Вучетића из Мирнице за хајдука, и уценило са 500 динара, те према томе од данас слободно је сваком убити Васу, и ко га убије, власти прокаже или преда добиће награду — уцену ову од 500 динара, — што овим објављује.

Равне се власти моле, а млађима наређује да Васу што живље у своме подручју потраже, ухвате или убију и тиме спрече у вршењу других кривичних дела.

Лични опис Васин је овај: стар 45—48 год., стага средњег, добро развијен, лица руменог и роав, носав, нос широки. Одело обично сељачко.

Бр. 7902. Из канцеларије начелства окр. топличког, 17. октобра 1908. год. у Прокупљу.

ПОТЕРЕ

Јован Новачев, родом из Аустро-Угарске, ноћу између 18. и 19. овог месеца извршио је крађу ствари у Шапцу, па је по извршењу дела одмах побегао. Међу краденим стварима налазе се: једно ново црно одело, један сребрн сат са ланцем, један нов при шешир, једна кожна торба и један револвер са динамитским метцима. Код себе има војну исправу и аустријски пасош. Денеша начелства округа подринског Бр. 15930.

Јован Јовановић, каменорезац из Ниша, који има да одговара код начелника среза нишког за крађу стоке, побегао је. Јован је стар 40 година, високог раста, косе смеђе, бркова плавих, брија се; од одела има на себи зимски капут пепељаве боје, црне панталоне, а на глави шубару. Денеша начелника среза нишког Бр. 22732.

Петар Павковић, из Осека, по занату столар, украо је у Осеку 450 круна, па је по извршењу крађе побегао ка Београду. Петар је стар 17 година, средњег, витког раста, косе смеђе, мршаваг лица; од одела носи зимски капут црне боје и жуте чакшире. Акт Управе града Београда Бр. 42602.

Милан Ђорђевић, надничар, родом из Лалинца, среза сврљашког, извршио је у срезу

врачарском једну превару, па је по њеном извршењу побегао. Милан је стар 24 године, омаленог раста, бркова малих; од одела има чакшире мрке боје, на глави шајкачу, а на ногама цокуле. Акт начелника среза врачарског Бр. 14684.

Никола Живковић, бив. пешадијски поднаредник, родом из Књажевца, извршио је опасну крађу Велимиру Живковићу, из Књажевца, и по извршењу дела побегао. Акт начелника среза заглавског Бр. 18618.

Позивају се све полицијске и општинске власти, да предузму потребне кораке за проналазак крађиваца, покрађе и лица која се траже.

Т Р А Ж Е С Е

Даринку, кћер **Ђорђа Стошића**, наџичара из Врање, која је 13. овог месеца побегла из Врањске Бање, где је била у служби, тражи

начелство округа врањског актом Бр. 15339. Даринка је стара 16 година, средњег раста, добро развијена, у лицу смеђа, на једном образу има белегу од посекотине. Износиће њену фотографију позивамо све власти да је потраже и пронађену сиреведу поменутом начелству.

Персиду Петровић, собарицу, која је у последње време била у Књажевцу, тражи начелник среза заглавског актом Бр. 17465, ради издржавања петодневног затвора.

Бранко Здравковић, родом из Алексинца, и **Милан Јанковић**, из Кусадка, кројачки шегрти код Светозара Милојковића, из Крагујевца, утекли су 14. ов месеца из Крагујевца и до данас се нису враћили своје мајстору. Бранко је приликом бегства однео са собом 20 динара. Бранко је стар 14 година, очију граорастих; од одела носи грао капут и панталоне, на глави црн шешир, а на ногама опанке. Милан је стар 14 година, дежмекаст, плав; од одела носи жут, штофан капут, црне панталоне, на глави качкету, а на ногама опанке. Делеше начелства округа крагујевачког Бр. 18576 и 18577.

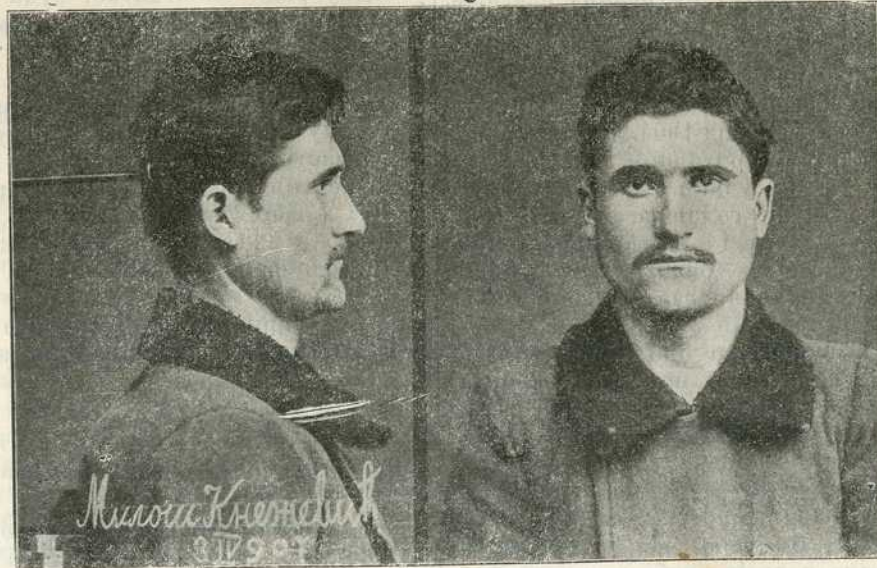
ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА

Ноћу између 20. и 21. овог месеца, ухаћени су у радњи г. Арона Теста, телалина, у улици Краља Александра **Недељко Па-**

вловић и **Милош Кнежевић**, одбегли осуђеници београдског казненог завода, на самом делу опасне крађе.

Код **Мате Петровића**, коцкара, из Марковца, среза орашког, нађен је један крађен грамофон са 12 плоча, чији сопственик није још

И **Недељко** и **Милош** били су на осуди у београдском казненом заводу због више опасних крађа, али су 2. септембра ове године успели да утекну из плегарске радионице у

пронађен. Акт начелника среза орашког Бр. 15541.